افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مبـــاد   بدین بوم و بر زنده یک تن مـــباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم   از آن به که کشور به دشمن دهیم

afgazad@gmail.com   www.afgazad.com

اجتماعی	Social

ژباړه: فرهاد ویاړ

۱۲ جنوری ۲۰۱۳

پُستي کڅوړه

د جګړې په ورځو، نومیالي مخترع، د مکانیک انجنیر «فیودور پاولویچ کیروشین» په لنینګراد کې ژوند کاوه او په یوې کوچنې کارخانې کې کار کاوه. د جګړې په پیل کې غوښتل دا کارخانه سیبري ته ولیږدوي. خو بیا یې پریکړه وکړه کارخانه په لنینګراد کې پاتې شي. ځکه چې د کارخانې محصولات د جبهې لپاره لازم وو. او جبهه هم هماغه شاوخوا وه.

لنینګراد د جګړې د هماغه پیل څخه د الماني ځواکونو په کلابندۍ کې راغی خو د لنینګراد هستوګنو په میرانې له خپل ښار څخه دفاع کوله. د لنینګراد کلابندي ۹۰۰ ورځ دوام وموند. د ښار د برښنا پستونو کار نه کاوه. برښنا او اوبه نه وې. کورونه هم ساړه او کنګل وهلي ول. په لنینګراد کې د خلکو خوراکي توکي خلاص شول او قات شروع شو. د شوروي ولسونو د خپل توان سره سم د لنینګراد له خلکو سره مرسته کوله. په ژمي کې د خوراکي توکو موټرونه د لادوژسکي سیندګي پر کنګل تیریدل. خو المانیانو تل سیندګی بمباروه. د همدې لپاره ښار ته د خوراکي توکو لیږدول ستونزمن وو.

د ۱۹۴۱ ـ ۱۹۴۲ کال په ژمي کې انجنیر کیروشین د لنینګراد د نورو هستوګنو په شان ولږه او یخني زغمله، خو ستونزو ته د پام کولو پرته،خپل کار ته چې د هیواد لپاره یې لازم و، ادامه ورکوله.

یوه شپه، یوه بجه، له پست څخه یې کیروشین ته تلفون وکړ:

ـ ملګرې کیروشین! د تا لپاره یې له مسکو څخه یوه کڅوړه خوراکي توکي راستولي دي، راشئ او خپله کڅوړه مو تر لاسه کړئ.

یوه ګړۍ وروسته کیروشین په خپل کور کې کڅوړه خلاصه کړه. په کڅوړه کې دا شیان وو: د تور سوخاري وړو ډوډۍ، دوه کیلو کوچ، دوه کیلو بوره، بلغور، څو قوطي غلیظ شوی شیدی او ۳۰ بستې ښه خوړه. کیروشین د څه وخت لپاره کڅوړه د لیک موندلو لپاره ولټوله، خو په کڅوړه کې یې لیک پیدا نکړ. کیروشین ګمان وکړ چې دا کڅوړه ورته کوم دوست یې استولی ده. هغه په مسکو کې ډیر دوستان درلودل. کیروشین لږ فکر وکړ:

ـ دا ټول زما لپاره ډیر دي.څه، څه خبره نه ده، یو څه به یې له نورو دوستانو سره وویشم. او لومړنی کس چې ذهن ته یې راغی مور یې وه. ریښتیا هغه چیرې ده؟ بوډۍ مور یې «واورونژ» ښار ته د خپلوانو څنګ ته لیږدول شوی وه. کیروشین تر اوسه پورې، یوازې یو لیک له خپلې مور تر لاسه کړی و. مور یې حتماً په ښه شرایطو کې ژوند کاوه، خو خور یې په څه حال کې وه؟ د کیروشین خور تر جګړې مخکې د لنینګراد په انستیتوت کې انګریزي ژبه تدریسوله. د جګړې پر مهال هغه د انستیتوت سره غازان ته لیږدول شوی وه. ۴ کلنه لور تانچکا هم ورسره وه. خاوند یې د جګړې په لومړنیو ورځو کې جبهې ته تللی و. خورې یې دې خوراکي توکو ته اړتیا لري. کیروشین تابیه وکړه چې له پیلوټ وغواړي چې دا کڅوړه د هغه خور ته په زاغان کې ورسوي. کښیناست او خپل خور ته یې خط ولیک:

«سلام ګراني آنا! په مسکو کې دوستانو مې زه یاد کړی یم او راته یې یوه کڅوړه خوراکي توکي رالیږلي دي. ما پریکړه وکړه چې هغه له تا سره وویشم. یوه برخه یې تا او تانچکا ته درلیږم. غوښتل مې ډیر درولیږم، خو ته په خپله پوهیږئ چې پیلوټان غټې کڅوړې نه قبلوي ځکه چې ډیر کسان غواړي خپلې کڅوړې ولیږي. له همدې امله یو کیلو کوچ او ۲۷ بستې خوړه درته مې ولیږل. موږ په لنینګراد کې کلابند یو او بمباریږو. ما داسې یو څه اختراع کړې دي چې د فاشیستانو ډیر بد راځي. د دې اختراع سره دننه په یو کال کې دولت دوه میلیونه روبله سمپول شي. اوس هم یو څه زما له ژوند او له لنینګراد څخه واوره....

لیک ډیر اوږد و. کیروشین لیک له کڅوړې سره د پوځ قرارګاه ته ویوړ او آشنا تورن ته یې ورکړ. تورن له کروشین څخه لیک او کڅوړه واخیستله او وې ویل:

ـ ډیر ښه، ټول شیان به سم کړم. په دوو ورځو کې الوتکه زاغان ته ځي، ستا امانتی کڅوړه به واستوم.

لا یو هدموده تیره شوی نه وه چې په زاغان کې د کیروشین د خور د کوچنی کور ور وټکول شو. تانچکا لا بیده وه. آناپاولوونا نوې له خوبه پاڅیدلې وه. هغه په بیړه ور ته راغله او ور یې خلاص کړ. ځوان پیلوټ کوټې ته راننوت او سلام او ستړي مه شی خواری مه شي یې وکړی.

ـ وبخښئ، که تیرووتنه مې نه وي کړي، تاسو آناپاولووناریا بینیا یاست؟

آناپاولوونا ځواب ورکړ:

ـ هو، په خپله یم.

پیلوټ وویل:

ـ ښه، داسې ښکاري چې تیر وتی نه یم. ما له لنینګراد نه تاسو ته یوه کڅوړه راوړلی ده. ځوان یوه کوچنی کڅوړه له خپل لاسي بکس څخه راوویستله. پر کڅوړې لیکل شوي وو:«د آناپاولوونا‌ریا بینا لپاره.»

آناپاولوونا تپوس وکړ:

ـ که مهرباني وکړی راته ووایئ چې دا کڅوړه د چا لخوا راستول شوی ده؟

ـ نشم ویلی، یعني نه پوهیږم.

ـ دا کڅوړه تاسو ته چا درکړه؟ شاید ورور مې، انجنیر کیروشین؟

ـ دا کڅوړه د پوځ په قرارګاه کې يو سرګرد ما ته راکړه.

ـ سمه ده، شايد په کڅوړه کې ليک وي؟

ـ په خپله کڅوړه خلاصه کړئ او وې ګورئ، شايد دننه يې کوم ليک وي.

آناپاولوونا کڅوړه خلاصه کړه خو کوم ليک په کې نه و. پيلوټ وويل:

ـ احتمالاً چې ليک به درته راستول شوی دی خو زموږ د الوتکې ماشين ناڅاپي په لاره کې خراب شو. مجبوره شوو چې په هوايي ډګر کې راکښته شوو چې ماشين يې جوړ کړو. ناچاره مو ځيني شيان د ليکونو د بکس په ګډون د الوتکې له ډيګې راوويستل او په هوايي ډګر کې مو پريښودل. ما تلګراف کړی چې ليکونه دلته راوليږي. د پيلوټ له تللو وروسته آناپاولوونا د ډير وخت لپاره په فکر کې ډوبه شوه چې: «دا کڅوړه ورته چا راليږلی ده؟» اول يې فکر وکړ چې ورور يې، انجنير کيروشين راستولی ده خو آناپاولوونا پوهيده چې په لنينګراد کې قات دی او احتمالاً چې ورور يې له کارخاني سره سيبري ته ليږدول شوی وي او نور په لنينګراد کې نه وي. آناپاوولونا د خپل ورور وروستی ليک دوه مياشتې وړاندې تر لاسه کړی و. له همدې لپاره نه پوهيده چې ورور يې په لنينګراد کې پاتې شوی دی.

آناپاولوونا يوځلې د خپل هغه دوست په ياد ولېده چې په سيبري کې ژوند کاوه. فکر يې وکړ چې دا کڅوړه هغه راليږلې ده. آناپاولوونا د دې ډالۍ په تر لاسه کولو ډيره خوشاله شوی وه، له ځان سره يې فکر وکړ:«هو، په دې دنيا کې مهربان خلک شته، دا فکر څومره ښه او زړه پورې دی چې داسې زړه سواندي او خير غوښتونکي خلک شته دی. هغه خلک چې تل نورو ته د کمک لپاره چمتو دي او تل د خپلو دوستانو په ياد دي.»

آناپاولوونا په خپله هم يوه مهربانه او خيرغوښتونکې ميرمن وه. هغې ته يې مور تر ټولو نژدې او ګرانه وه. هغه تل د خپل مور په فکر کې وه. آناپاولوونا پريکړه وکړه چې خوږه خپل مور ته وليږي.

١٠ ورځې وروسته آشنا پيلوټ راغی او آناپاولوونا له هغه هيله وکړه چې د خوږې بسته يې مور ته ورکړي. آناپاولوونا د خوږې درې بستې ځان او تانچکا لپاره يوې خوا ته کړې او پاتې ٢۴ بستې يې په يوه امانتي کڅوړه کې کېښودې او پيلوټ ته يې ورکړې.

غرمې، پيلوټ د آناپاولوونا د مور د هستوګنې ښار ته الوتنه وکړه. بوډۍ ته چې ناستاسياپروخوروونا نوميدله له پيلوټ څخه يې تودهرکلی وکړ او د بستې د راوړلو لپاره مننه وکړه. پيلوټ يې تر خپل څنګ کښينو او د خپلې لور په اړه يې ترې پوښتنې پيل کړې، پيلوټ ورته وويل چې د لور، آناپاولوونا ژوند په غازان کې بد نه دی خود خپل ورور فيودور ياولويچ په اړه ډيره انديښنه لري. ځکه چې نه پوهيږي هغه اوس چيرې دی. آناپاولوونا فکر کوي چې ورور يې سيبري ته ليږدول شوی دی. بوډۍ چې په ځيرتيا د پيلوټ خبرو ته غوږ وه، وې ويل:

ـ نه، فيودور ياولوويچ په لنينګراد کې ژوندکوي. ما هم اول فکر کاوه چې هغه سيبري ته ليږدول شوی دی. خو درې ورځې مخکې يو بوډا کارګر له لنينګراد څخه دلته راغی. هغه زما له زوی سره په يوې کارخانې کې کار کوي. بوډا راته وويل چې زوی مې لا په لنينګراد کې کار کوي.

پيلوټ له بوډۍ خداپاماني واخيسته او لاړ. ناستاسياپروخوروونا پوهيده چې فيودور ياولوويچ په لنينګراد کې په سختی ژوند کوي او ولږه کاږي. مور هم پريکړه وکړه چې خوږه هغه ته وليږي. بوډا کارګر ښايي تر يوې اونۍ پورې لنينګراد ته ستون شي. بوډۍ تصميم ونيو له هغه هيله وکړي چې خوږه د هغې زوی ته ويسي.

بوډۍ خپل زوی ته يو ليک وليک:

«ګرانه فیودور سلام، زه پوهیږم چي اوس سخت وضعیت لری. په دې وروستیو کې آنا راته خوږه راالیږلی ده. خو خوږه زما د بوډۍ په کار نه راځي. دا بسته تا ته درلیږم. په ځان دې پام کاوه، ته لا ډیر کلونه مخې ته لرې، زما په هکله اندیښنه مه کوه....»

لیک بشپړ و. څو ورځې تیرې شوی. یوه ورځ لس دقیقې د کار پیلیدو ته پاتې وی چې بوډا کارګر چې لنینګراد ته راستون شوی و د فیودوریاولوویچ کیروشین کوټې ته راغی او د مور لیک او بسته یې د هغه په میز کینښودل. فیودور بسته خلاصه کړه او په حیرانتیا یې وویل:

ـ خوږه؟! هو، دا خو زما خپله خوږه ده!

کله چې هغه کارګر ته وویل چې څنګه یې خوږه له هغه څخه خور ته او له خور څخه یې مور ته او له مور څخه یې بیرته هغه ته رارسیدلې ده، کارګر په حیرانتیا وویل:

ـ عجیبه ده، کنه! دا حیرانونکی ده چې ان په داسې سختو ورځو کې خلک یوبل نه هیروي.

پای

یادداشت:

امیدوارم خوانندگان عزیزی که این داستان را خوانده اند، اگر به فداکاری خلق شوروی حین دفع تجاوز فاشیزم هیتلری، زیاد خود را مشغول نمی سازند، حد اقل از روحیهٔ همبستگی و مروت متقابل بین افراد آن جامعه، درس گرفته در روزگار تلخی که خلق ما به آن مواجه اند، به کمک و همیاری دوستان، آشنایان و از همه بالاتر نیازمندان شتافته، سختی روز را با مساعدتهای انسانی شان، قابل تحمل بسازند.

ادارهٔ پورتال AA-AA